

Biblioteka std::thread w C++

Wyżej wymieniona biblioteka, jest jedną z najprostszych metod pracy wielowątkowej. Opera się na podejściu stwórz wątek wykonujący daną funkcję z danymi parametrami.

Link do dokumentacji:

<https://en.cppreference.com/w/cpp/thread/thread>

Jak widać biblioteka nie ma jakoś bardzo dużo elementów, dlatego jest bardzo przyjemna do nauki.

Uruchomienie wątku:

KOD1:

```
1  #include <cstdio>
2  #include <thread>
3  #include <windows.h>
4
5  int action(int id){
6      printf("Uruchamiam watek %d\n", id);
7      Sleep(10*1000); //10 sekund
8      printf("Koncze watek %d\n", id);
9      return 0;
10 }
11
12 int main(){
13     //tworzenie wątku
14     std::thread t1(action, 1); //konstruktor klasy t1 przyjmuje minimum wskaźnik na funkcję do wykonania
15     std::thread t2(action, 2); //funkcja ta może coś zwracać, ale może zwracać też void
16     std::thread t3(action, 3); //dalsze parametry zostaną przekazane do podanej funkcji
17
18     t1.join(); //synchronizacja
19     t2.join(); //wątek główny ma tu poczekać na te 3 wątki
20     t3.join(); //inaczej program by się zakończył wcześniej bo wątki trwają minimum 10 sekund
21
22     printf("Koniec programu \r\n");
23
24     return 0;
25 }
```

Jak widać oprócz uruchomienia dokonano synchronizacji. Wątek główny poczeka na wątki utworzone. Same wątki nie robią nic ciekawego. Można sklasyfikować je jako IO bound.

Zadania do KOD1:

1. Uruchom program wiele razy i porównaj wyjście.
2. Usuń wszystkie 3 joiny, skompiluj i sprawdź wyjście.
3. Usuń tylko jeden join, skompiluj i sprawdź co zostanie wyświetlone (najlepiej więcej niż raz).
4. Zmodyfikuj program tak by wypisywane było id uzyskane z funkcji get_id()
https://en.cppreference.com/w/cpp/thread/get_id
5. Zmodyfikuj funkcję action w taki sposób by czas uśpienia dostawał jako parametr, następnie przetestuj zmiany. Sprawdź:
 - w jakiej kolejności zostaną zamknięte wątki względem podanych czasów

Otwieranie bardzo dużej ilości wątków:

Poniższy przykład pokazuje jak otworzyć i kontrolować większą ilość wątków np. pobraną od użytkownika.

KOD2:

```
1  #include <stdio>
2  #include <thread>
3  #include <windows.h>
4
5  void action(int id){
6      printf("Uruchamiam watek %d\n", id);
7      Sleep(5*1000); //5 sekund
8      printf("Koncze watek %d\n", id);
9  }
10
11 int main(){
12     int thread_count = 8;
13
14     //alokacja tablicy, która będzie przechowywać wskaźniki na wątki
15     std::thread** threads = new std::thread*[thread_count];
16
17     //otwieranie wątków
18     for(int i = 0; i < thread_count; i++){
19         threads[i] = new std::thread(action, i); //wykorzystuje i jako id danego wątku
20     }
21
22     //wątki pracują, ale trzeba je zsynchronizować
23     for(int i = 0; i < thread_count; i++){
24         threads[i] -> join();
25     }
26
27     //alokowaliśmy pamięć więc pasuje ją zwolnić
28     for(int i = 0; i < thread_count; i++){
29         delete threads[i];
30     }
31     delete[] threads;
32
33     printf("Koniec programu \r\n");
34
35     return 0;
36 }
```

Zadania do KOD2:

1. Uruchom program wiele razy i porównaj wyjścia.
2. Zmodyfikuj program tak by ilość wątków była pobierana od użytkownika.
3. Zmodyfikuj program tak by zamiast tablicy przechowującej wskaźniki na wątki użyć wektora przechowującego wskaźniki na wątki.

Pomiar czasu za pomocą biblioteki chrono:

<https://en.cppreference.com/w/cpp/chrono>

Biblioteka ta umożliwia wiele operacji na czasie. My wykorzystamy ją tylko do pomiaru czasu trwania operacji.

KOD3:

```
1  #include <chrono>
2  #include <cstdio>
3  #include <windows.h>
4
5  int main(){
6      auto start = std::chrono::steady_clock::now();
7      //długie operacje
8      Sleep(2000);
9      auto end = std::chrono::steady_clock::now();
10
11     printf("Czas trwania: %llu\n", std::chrono::duration_cast<std::chrono::milliseconds>(end - start).count());
12
13     return 0;
14 }
```

Zadania do KOD3:

1. Sprawdź ile trwają na Twoim komputerze operacje: otwarcia i zamknięcia pliku (<https://www.cplusplus.com/reference/fstream/fstream/fstream>)
2. Sprawdź ile trwa na Twoim komputerze wygenerowanie jakiejś większej (np. 40) ilości elementów ciągu fibonacciego.